

# РЕШЕНИЕ

№ 1386

гр. София, 27.02.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав**, в публично заседание на 03.02.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Жанета Малинова**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13541** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на З. И. Д. от [населено място], предявена чрез адв.Т. В. от САК против Столична дирекция на вътрешните работи(СДВР) [населено място] за сумата 300 (триста)лева, представляващи обезщетение за имуществени вреди-адвокатско възнаграждение, извършени в производството по обжалване на НП № 19-4332-007202 от 18.04.2019г. издадено от началник група към СДВР, Отдел“Пътна полиция“, отменено с Решение № 237145/08.10.2019г. постановено по НАХД № 7783/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав, влязло в сила на 14.11.2019г. Върху посочената главница се претендира присъждане и на законната лихва, считано от завеждане на исковата молба - 29.11.2019г. до изплащане на сумата. Претендира се и заплащане на направените в настоящото производство разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, в представен писмен отговор и в съдебно заседание, чрез процесуален представител оспорва предявения иск, като неоснователен и недоказан. Развива подробни съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение,

че исковата молба е основателна и доказана, тъй като е установено наличието на всички изискуеми елементи по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Доказателствата по делото са писмени, като са приобщени представените с исковата молба писмени доказателства и н.а.х.д. № 7783/19г., по описа на СРС, НО, 8-ми състав.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното.

С НП № 19-4332-007202 от 18.04.2019г. издадено от началник група към СДВР, Отдел "Пътна полиция, на ищцата З. И. Д. от [населено място] е наложено административно наказание: глоба в размер на 20 /двадесет/ лева, на основание чл.185, във вр. чл.186, ал.7 от Закона за движение по пътищата.

С Решение, постановено по н.а.х.д. № 7783/2019г. по описа на СРС, НО, 8 ми състав е отменено изцяло, като незаконосъобразно НП № 19-4332-007202 от 18.04.2019г. издадено от началник група към СДВР, Отдел "Пътна полиция, Решението е влязло в законна сила на 14.11.2019г.

От представеното за послужване н.а.х.д. № 7783/2019г. по описа на СРС, НО, 8-ми състав се установява, че на 22.04.2019г. между ищцата и адв. Т. М. В. от САК е сключен договор за правна защита и съдействие, в който като основание и предмет е посочено "оказване на правна защита и съдействие – обжалване и процесуално представителство на НП № 19-4332-007202 от 18.04.2019г. издадено от СДВР,отдел"ПП", за което е договорено адвокатско възнаграждение в размер на 300.00(триста)лева, което е посочено, че е изплатено в брой. В проведеното публично съдебно заседание по делото адв. В. се е явявал, като е осъществил процесуално представителство на доверителя си.

По настоящото дело ищцата е представлявана от адв. Т. В., надлежно упълномощен съгласно сключен договор за правна защита и съдействие от 21.11.2019г. В договора е уговорено заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 500(петстотин)лева в брой, който е отразено, че е изплатен изцяло в брой.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от правна страна следното.

Предявените при условията на обективно и кумулативно съединение искиве са допустими, доколкото са предявени от надлежна страна, с установен правен интерес и се основават на отменено наказателно постановление. Разгледани по същество, са основателни, по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност. За да бъде реализирана отговорността на държавата или общините за вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва при условията на пълно и главно доказване ищецът да установи наличието на следните предпоставки:

1.Наличие на незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган при или по повод на административна дейност. Съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 1 от АПК, иск може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред. При вреди от незаконосъобразни действия/бездействия, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

2. Наличие на реална вреда (имуществена и/или неимуществена), настъпила за ищеца;

3.Наличие на причинно-следствена връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

При липса на която и да е от посочените предпоставки, не може да бъде реализирана отговорността на държавата и общините по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. С оглед разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице.Следователно имуществената отговорност по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е обективна, безвиновна.

Съобразно разпоредбата на чл.205 от АПК исковите се предявяват срещу юридическото лице, от чийто незаконосъобразен акт са причинени вредите.

В случая искът е предявен срещу надлежен ответник - Столична дирекция на вътрешните работи, юридическо лице(ЮЛ), в състава на която се включва органът, издал отмененото НП.

Съдът приема, че в конкретния случай са налице и трите предпоставки по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника.

Налице е отменено НП № 19-4332-007202 от 18.04.2019г. издадено от началник група съм СДВР, О“ПП“, отменено с Решение № 237145 от 08.10.2019г. постановено по НАХД № 7783/2019г. по описа на СРС, влязло в законна сила на 14.11.2019г., при което е установено наличието на първата изискуема предпоставка за ангажиране отговорността на ответника по чл.1,ал.1 от ЗОДОВ.

Във връзка с обжалването на посоченото НП, ищцата е извършила разходи за ангажиране на адвокат, за защита и осъществяване на процесуално представителство по обжалване на НП пред Софийски районен съд, което е реализирано от адв. Т. В. от САК. Договореното и изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300.00(триста)лева представлява за ищцата имуществена вреда, която е в пряка причинна връзка с отмененото от районния съд наказателно постановление, при което е установено наличието на втората и третата предпоставка по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника.

Съдът счита, възражението на ответника, развито в представения писмен отговор за прекомерност на адвокатското възнаграждение в настоящото производство, в размер на 500 лв. за основателно, по следните съображения:

В Тълкувателно решение № 1 от 15 март 2017 г. по Тълкувателно дело № 2/2016 г. на Общото събрание на Върховния административен съд е прието, че възражението по чл.78, ал.5 от ГПК за прекомерност на платения адвокатски хонорар при несъответствие с действителната фактическа и правна сложност на делото и възможността на съда да го намали до минималния такъв, определен от наредбата по чл. 36, ал.2 от Закона за адвокатурата, е действително една от възможностите на страната, в случая държавата, да защити правата си и да не позволи на страната да бъде присъден хонорар, несъответстващ на критериите на този член от закона – "справедлив и обоснован". Посочено е още в мотивите на същото тълкувателно решение, че институтът на обезщетението от непозволено увреждане не е и не следва да се превърне в средство за неоснователно обогатяване, поради което и съдът, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото от държавния орган непозволено увреждане, без да

накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.

В настоящото производство е представен договор между ищцата и адв. Т. В. с предмет оказване правна защита и съдействие за образуване и водене на производство по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, за което е договорен и изплатен адвокатски хонорар размер на 500.00 лева.

Съгласно чл.8, ал.1 (И.. – ДВ, бр. 28 от 2014 г.) за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението е: 1. при интерес до 1000 лв. – 300 лв. В случая както вече се посочи, материалният интерес от водене на настоящото дело по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е в размер на 300.00(триста)лева, обезщетение за договорен и изплатен адвокатски хонорар по НАХД № 7783/19г. по описа на СРС. Настоящото дело по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ не се характеризира с фактическа и правна сложност. Същото е разгледано и завършило в едно съдебно заседание. Предвид горното, съдът приема, че договорения и изплатен адвокатски хонорар за настоящото производство в размер на 500.00 лева се явява прекомерно завишен. Същият следва да намали в размер на законоустановения минимум от 300.00 лева, по чл.8, ал.1, т.1 от Наредбата.

С оглед изхода на спора и на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, на ищцата следва да се присъдят разноски по делото в размер на 310.00 лева, представляващи: внесена държавна такса-10.00лева и 300(триста) лв. адвокатски хонорар за настоящото производство, или общо разноски в размер на 310.00 лева.

Искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски е неоснователно, доколкото исквата претенция е уважена в пълния размер и не е налице основание по чл. 78, ал.3 от ГПК, вр. чл.144 от АПК за присъждане разноски на ответника.

Воден от горното и на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, I отделение, 67-ти състав,

#### РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи [населено място] да заплати на З. И. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.1, ап.8 сумата 300(триста лева), обезщетение за имуществени вреди(адвокатски хонорар) от НП № 19-4332-007202/18.04.2019г. издадено от началник група със СДВР, О“ПП“, отменено с Решение № 237145 от 08.10.2019г. постановено по НАХД № 7783/2019г. по описа на СРС, ведно със законната лихва, считано от 29.11.2019г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи [населено място] да заплати на З. И. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.1, ап.8 сумата 310.00 (триста десет) лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд-София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните.

На основание чл.138, ал.1 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

